

nogle Foranstaltninger sigtende til, at den store Mængde Russere og Polakker, der indvandrer her til Landet, blev underkastet et effektivt Karantæneeftersyn. De medfører nemlig ofte snitsomme Sygdomme af en Art, som vi ellers ikke kender her i Landet. Polakkerne har medført adskillige Tilfælde af Kopper, og Russere har undertiden nogle ondartede Øjensygdomme, som vi ellers ikke kender her i Landet. Saa vidt jeg ved, er der nu ikke noget nævneværdigt Karantæneeftersyn af disse Indvandrere. Et saadant finder Sted i andre Lande, særlig i Amerika har man et meget effektivt Karantæneeftersyn.

Der er et andet Omraade, hvor jeg tror, den højtærede Justitsminister kunde gøre sig meget fortjent ved at indføre Forbedringer, nemlig i Driften af vore Sindsygeanstalter. Jeg har gentagne Gange her i Tinget rejst Spørgsmaalet om at faa indført en fælles Direktion for vore Sindsygeanstalter. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis der blev indført en saadan fælles Direktion, der kunde have Opsigt med Sindsygeanstalterne økonomisk — og maaske burde der ogsaa være en Læge i Direktionen, der kunde have et overordnet Lægetilsyn —, vilde man kunne naa til meget betydelige Besparelser. Den Maade, Anstalterne nu drives paa, er sikkert temmelig uøkonomisk.

Ogsaa en anden lille Henstilling vil jeg rette til den højtærede Justitsminister. Jeg synes, han har været lidt for flot paa et enkelt Punkt. Der findes paa Finansloven et Forslag om Tilskud til et Tuberkulosehospital i Esbjerg. Det er tænkt indrettet med 15 Senge, og der skulde gives et Tilskud til Opførelsen af $15 \times 1500 = 22,500$ Kr. og et Tilskud til Driften af $15 \times 365 \times 1,85 = 10,128$ Kr. 75 Øre aarlig. Nu findes der ved Esbjerg allerede et Tuberkulosehospital, paa Katolikernes Sanatorium, og der findes ogsaa et Tuberkulosehospital i Ribe. Sundhedsstyrelsen har derfor ment, at det ikke var nødvendigt at give dette Tilskud. Naa, nu skal jeg ikke lægge saa forfærdelig stor Vægt paa, om det Tilskud bliver givet eller ej; maaske man af Hensyn til den elskværdige Folketingsmand fra Esbjerg (Slebsager) burde give det. Men ellers er det, synes jeg, saa sin Sag for den højtærede Justitsminister at være mere flot end Sundhedsstyrelsen og tilraade dette Tilskud. Der er ganske vist det særlige Forhold, at de er begyndt at bygge Hospitalet, saa nu er der maaske intet at gøre ved det. Men jeg vil henstille til den

højtærede Justitsminister i Fremtiden ikke at give flere Tilskud til Opførelse af Tuberkulosehospitaler rundt omkring i Landet, for jeg tror i Virkeligheden, der er nok, efter at Tuberkuloseloven er blevet revideret, saaledes at det ene Amt er pligtigt at optage Patienter fra det andet.

Paa et andet Punkt vil jeg gerne gøre den højtærede Justitsminister min Kompliment, fordi han har optraadt, som han har. Det er med Hensyn til hans Bestræbelser for at rense det danske Sprog for fremmede Udtryk. Den højtærede Justitsminister søger at afskaffe Kancellistilen, og jeg ser af en Skrivelse, at han ogsaa vil afskaffe Doktorlatinene i Lægeerklæringer. I det hele taget synes jeg, han paa forskellige Omraader har gjort sig meget fortjent af det danske Sprog. Nu kan dette naturligvis medføre, om jeg saa maa sige, sørgelige Følger for en selv. Jeg kan huske, at da jeg første Gang blev udnævnt til Embedsmand, fik jeg en Bestalling, hvori der stod med kongelig egenhændig Underskrift, at jeg var „ædel og velbyrdig“. Da jeg blev forfremmet, kunde jeg ikke med Stolthed fremvise for mine Børn, at jeg havde Kongens egenhændige Underskrift for, at jeg var ædel og velbyrdig. Saadan kan det gaa, men ikke desto mindre synes jeg, det er en meget prisværdig Bestræbelse at søge disse Ord afskaffet. Maaske det ogsaa kunde føre til, at vi her i Tinget fik afskaffet overflødige Ord. Maaske vi kunde faa indført den lille Reform, at vi ikke kaldte Ministrene „højtærede“, medens Medlemmerne kaldes „ærede“. I mange Tilfælde falder det meget let, men det kan hænde, at en Rigsdagsmand har noget ondt ved at sige „højtærede“ til en Minister, for hvem han ikke nærer synderlig Højagtelse. Hvis vi kunde faa dette afskaffet i Rigsdagssproget, tror jeg, det vilde være en god Reform.

Men jeg skal vende tilbage til de hygiejniske Emner. Jeg har i sin Tid gentagne Gange her i Tinget indbragt et Lovforslag om Opførelse af Lighuse ved Kirkerne paa Landet. Det blev virkelig hilst med megen Glæde rundt omkring paa Landet, og jeg tror, det havde megen Betydning at faa det gennemført. Særlig for Smaafolk omkring paa Landet vilde det være af stor Betydning, at de, naar deres Børn døde, kunde bringe dem et Sted hen. Jeg har som Læge paa Landet oplevet det Tilfælde, at en Familie maatte lægge deres døde Barn i Spisekammeret, det var det eneste Sted, hvor